

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение;
- да се уважат исканията, вече представени в хода на първоинстанционното производство, или — при условията на евентуалност, да се върне делото на Първоинстанционния съд за постановяване на решение по смисъла на член 61 от Статута на Съда;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи за двете съдебни инстанции.

Правни основания и основни доводи

1. Изопачаване на правните основание на жалбата, грешка при прилагане на правото, както и ирационален и противоречив характер на мотивите по отношение на определянето на получателя на помощта и преценката на дискреционната власт на Комисията за определяне на получателя на помощта.

С първото правно основание жалбоподателят AceaElectrabel Produzione S.p.A. (наричан по-нататък „АЕР“ или „жалбоподателят“) се оплаква от сериозни пороци на решението в частта, в която Първоинстанционният съд отхвърля правното основание на жалбата, свързано с погрешното определяне на получателя на помощта, което е субективното условие за прилагане към настоящия случай на „съдебната практика по дело Deggendorf“ (според която при определени условия изплащането на нова помощ, която сама по себе си е обявена за съвместима, може да бъде спряно до възстановяването на по-ранна незаконна помощ, предоставена на същото предприятие). На първо място, жалбоподателят оспорва обявяването на това правно основание за недопустимо, доколкото е изведено от нарушение на член 88 (ЕО) и на Регламент № 659/99 ⁽¹⁾. АЕР твърди, че Първоинстанционният съд е изопачил тази част на правното основание, с която жалбоподателят целял единствено да свърже неправилното определяне на получателя на помощта с един от типичните пороци на административните актове. Приемайки въпроса за нарушението на правилата относно възстановяването на помощите за напълно неотносим към делото, Първоинстанционният съд показал, че е изопачил доводите, на които се основава тази част от правното основание.

Освен това, жалбоподателят оспорва съдебното решение доколкото с него не се отменя решението на Комисията въпреки сериозното нарушение, изразяващо се в отъждествяването на АЕР (получател на новата помощ) с групата АСЕА (получател на невъзстановената помощ), основано на погрешно, нелогично и противоречиво прилагане на изведеното от общностната съдебна практика понятие за икономическо единство на група предприятия. Жалбоподателят оспорва прилагането на това понятие в случай на съвместно предприятие, което се контролира съвместно от две отделни групи (каквото е случая на АЕР), тъй като постоянната съдебна практика в областта на икономическото единство на предприятията се отнася само до случаите, в които множество предприятия се контролират от едно единствено образувание. Грешката е още по-сериозна, доколкото Първоинстанционният съд е счел за ирелевантно обстоятелството, че 70 % от капитала на АЕР е консолидиран в отделна икономическа група, която няма нищо общо с получателя на невъзстановената помощ. Първоинстанционният съд бил допуснал грешка и при прилагането на понятието

за функционално независими предприятия, като е приел, че жалбоподателят не може да се счита за функционално независим, тъй като е подчинен на съвместния контрол на две предприятия.

2. Изопачаване на правните основание на жалбата, грешка при прилагане на правото, както и ирационален и противоречив характер на мотивите по отношение на доводите на жалбоподателя относно обхвата на съдебната практика по дело Deggendorf, за целите на разглеждането на настоящия случай.

С второто правно основание жалбоподателят изтъква неправилното прилагане в съдебното решение на съдебната практика по дело Deggendorf, доколкото с това решение се потвърждава преценката на Комисията и по отношение на съществуването на необходимото обективно условие за прилагането на съдебната практика по дело Deggendorf. Жалбоподателят оспорва по-специално съображенията на Първоинстанционния съд, доколкото той потвърждава, че Комисията не е била длъжна да представи точни и обстойно изложени доказателства, за да докаже, че натрупването на първата и на втората помощ би могло да доведе до засягане на търговията в общността, което да направи новата помощ несъвместима с общия пазар. Доказателствената тежест за преценката на несъвместимостта на нотифицирана помощ не може да бъде произволно размествана, по-специално когато Комисията не е използвала инструментите, предоставени ѝ от Процедурния правилник. Първоинстанционният съд не е разгледал тези доводи на жалбоподателя и безкритично е потвърдил решението на Комисията. На последно място, Първоинстанционният съд нито разбрал, нито разгледал правното основание на жалбоподателя в частта, в която показва, че доктрината „Deggendorf“ не цели да създаде инструмент за санкциониране на предприятията които не са възстановили по-ранна помощ, а само да предотврати възможността натрупването на няколко помощи само за едно предприятие да доведе до засягане на търговията в Общността, което може да направи несъвместима новата помощ, докато не е възстановена по-ранната помощ.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Иск, предявен на 27 ноември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Чешка република

(Дело C-481/09)

(2010/C 24/71)

Език на производството: чешки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: S. Pardo Quintillán и M. Thomannová-Körnerová)

Ответник: Чешка република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приело всички закони, подзаконови и административни разпоредби за съобразяване с Директива 2006/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2006 година за управление качеството на водите за къпане и за отмяна на Директива 76/160/ЕИО ⁽¹⁾ или, във всеки случай, като не е информирало Комисията за тези разпоредби Чешката република не е изпълнила задълженията си по член 18 от посочената директива;

— да се осъди Чешка република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата в националния правен ред е изтекъл на 24 март 2008 г.

⁽¹⁾ ОВ L 64, стр. 37; Специално издание на български език 2007 г., глава 15, том 15, стр. 229.

Преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединено кралство) на 30 ноември 2009 г. — Budějovický Budvar, národní podnik/Anheuser-Busch, Inc.

(Дело С-482/09)

(2010/С 24/72)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Ищец: Budějovický Budvar, národní podnik

Ответник: Anheuser-Busch, Inc.

Преюдициални въпроси

1. Какво се има предвид с [„не се противопоставя“] в член 9, параграф 1 от Директива 89/104/ЕИО ⁽¹⁾ и по-специално:

а) Е ли [„не се противопоставя“] общностноправно понятие или националните съдилища могат да прилагат националноправни норми за непротипоставяне (включително забавяне или установено отдавна паралелно почтено използване на марка)?

б) Ако [„не се противопоставя“] е общностноправно понятие, може ли да се приеме, че притежателят на марка не се е противопоставил на продължително и паралелно, безспорно доказано, почтено използване на идентична марка от друго лице, когато притежателят на марка отдавна е узнал за използването, но не е могъл да го предотврати?

в) Във всеки случай, следва ли притежателят на марка да е регистрирал своята марка преди началния момент на [„непротипоставяне“] на използването от друго лице на (i) идентична или (ii) сходна марка, с която съществува вероятност от объркване?

2. Кога започва да тече „непрекъснатият период от пет години“ и по-специално възможно ли е да започне да тече (и при положителен отговор, може ли да изтече) преди притежателят на по-ранна марка реално да получи регистрация на своята марка; при положителен отговор кои са условията, необходими, за да се определи началният момент, от който започва да тече периодът?

3. Прилага ли се член 4, параграф 1, буква а) от Директива 89/104/ЕИО на Съвета така, че да даде възможност на притежателя на по-ранна марка да се ползва с приоритет дори когато е налице продължителен период на паралелно почтено използване на две идентични марки за идентични стоки, така че гаранцията за произход от по-ранната марка да не означава, че с нея са обозначени стоките на притежателя на по-ранната марка, но не на друга, а вместо това са обозначени неговите стоки или стоките на другия ползвател?

⁽¹⁾ Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 40, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92).

Иск, предявен на 30 ноември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело С-486/09)

(2010/С 24/73)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: M. Condou-Durande и N. Vambara)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да установи, че като не е приела законодателните, подзаконовите и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Регламент (ЕО) 1030/2002 ⁽¹⁾ на Съвета от 13 юни 2002 г. Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 1 и 9 от посочения регламент;

— да се осъди Италианска република да заплати съдебните разноски.